

Hans Jacob Joensen, bispur:

Metingar- stöðið í kirkj- uni er óbroytt

Í sambandi við, at fráfarandi hvalbiarprestur kanska aftur fer at søkja starv í Føroyum um nøkur ár, sigur bispur, at presturin verður eins væl skikkaður tá, sum í 1995. Einasta, sum er broytt í sambandi við starvssetanir, er, at bispur er farin at spyrja, hvørja hugsan prestarnir hava um aðalmál í kirkjun. Annars harmast bispur um kirkjustríðið, ið hann skírir hitt mest óneyðuga, ið verið hefur

HÖGNI MOHR

Andreas Andreasen, prestur í Hvalba, boðaði í farnu viku frá, at hann leggur frá sær. Orsøkirnar til uppsøgnina eru persónligar, og hava sambært Andreas onki samband við ósemjuna í føroysku fólkakirkjun, sum hvalbiarprestur eisini hefur verið partur av.

Seks mans, sum eru í prestastarvi, søgdu seg í skrivi stuðla hinum víðgongda fuglafjarðarpresti, og Andreas Andreasen var ein teirra.

Metingarstöðið óbroytt í 52 ár

Ahugavert kundi verið at vita, um metingarstöðið, ið nýtt verður tá prestar verða settir í starv, er broytt, síðan Andreas Andreasen varð innsettur í 1995. Hóast fráfarandi presturin ikki er maðurin, ið gingið hefur á

odda í stríðnum, er ongin loyna, at stríðið er harnað munandi seinasta árið.

Ein tilhugsadur møguleiki er, at Andreas Andreasen um nøkur ár søkir annað prestastarv. Vit spurdu Hans Jacob Joensen, bisp, um fráfarandi hvalbiarprestur verður verri fyri til ta tíð, tí komið er fram, at hann, í summum førum, tekur undir við mest víðgongda vönginum í fólkakirkjun.

Tað haldi eg ikki, tí almenna metingarstöðið er hitt sama, sum tað hefur verið síðan 1947, tá kvinnuligir prestar vórðu góðkendir við lóg. Hevur tú guðfrøðisprógv, og ert vigdur, so kanst tú virka sum prestur...

Bispur kannar kirkjuráðini

– Einasta, sum vart eisini hefur verið gjørt við í fjølmíðlunum, er, at eg nú royni

at kunna meg um víðurskipti hjá umsøkjarum. Hesar upplýsingar haldi eg hava týðning fyri kirkjuráðini, ið skulu manna prestastörvini. Tey eiga at vita, hvørja stöðu prestur hefur. Seta tey hann í starv undir øllum umstøðum, ja so munnu tey liva við tí, sigur bispur, og leggur afturat, at vil prestur ikki siga sær, hvørja hugsan hann hefur um týðningarmiklu víðurskiptini, so verða kirkjuráðini kunnað um, at umsøkjarin hefur valt at tuga.

Kvinnur hava sømu rættindi

Føroya bispur sigur, at tað liggur þúra greitt í lóggávuini, hvørjum kirkjan stendur fyri, men at summi øki í kirkjun hava kámar mörk.

Tá so er, er neyðugt at geva fólk rúmd fyri ymskum hugsanum. Men trupulleikar stinga seg upp, tá summi vilja vísa hugsan sína, á ein hátt, sum gongur út yvir onnur menniskju. Kvinnuligir prestar eiga sømu rættindi, sum menninir, og hesum noyðast teir, ið halda tað vera skeiðt við kvinnuligum prestum, at liva við, staðfestir hóvsami bispurin í Føroyum.

Hann mælir umsøkjarum til prestastörv til at gera upp við seg sjálvar, um teir kunnu virka undir treytum, sum m.a. eru, at kvinnuligir og fráskildir prestar hava sømu rættindi sum hini í fólkakirkjun.

Ber til at loysa trupulleikan við ymsu hugsanum, uttan at tað gongur útyvir nakran, kunnu vit væl liva við hesum; tað hava vit fyrr kunnað, leggur bispur dent á. Hann sigur, at tær

Tilboðið um, at prestar til eina og hvørja tíð kunnu venda sær til mín, er altíð galdandi, sigur Hans Jacob Joensen, bispur, ið á myndini hefur fingið vitjan av Hartvig Poulsen, prest.

Tilvildartlig savnsmynd

Hans Jacob Joensen, bispur, heldur, at trupulleikarnir í fólkakirkjun hava stungið seg upp, tí summi vilja vísa hugsan sína, á ein hátt, sum gongur út yvir onnur menniskju. Savnsmynd

broyingar, sum eru farnar fram í fólkakirkjun, eru hendar, aðrenn meginparturin av virkandi prestum var foddur.

Hetta hava prestarnir eisini vitað, aðrenn teir fóru undir guðfrøðislesturin, heldur bispur, sum kennir tað sum skyldu sína, at kunna kirkjuráðini um, hvørjar hugsanir kandidatarnir hava um hesi eldfimu víðurskipti.

Sálarhírið sálarhírdanna

Í kjakinum um kirkjulig víðurskipti, tykist tað, sum einstaklingseyðkenni teirra harðmæltastu presta, eru vörðin meira ella minni almenn. Keldur hjá Sosialinum halda, at í hesum leiki, hava onkir prestar beinleiðis avdúka menniskjaligar veikleikar, t.d. undir ósemjum um bústaðarviðurskipti.

Socialurin spurdi bisp, hvørja stöðu hann hefur til hesar hugsanir, og hvønn leiklut hann eigur at spæla í hesum sambandi. Skál hann vera uttanveldaður fýrisitari, ella skál hann vera sálarhírið sálarhírdanna?

Hans Jacob Joensen, sigur í hesum sambandi, at hann sjálvandi roynir at vera sálarhírið.

Eg havi sagt við allar prestarnar, at teir altíð eru vælkomnir at tosa við meg um alt. Hetta vita teir. Vilja teir heldur tosa við onkran annan eldri prest, so er tað eisini í finasta lagi. Tilboðið um, at teir til eina og hvørja

tíð kunnu venda sær til mín er altíð galdandi, sigur bispur, sum roynir at vitja prestarnar so ofta sum tilber.

„Eg varð avvístur“

Í skrivaðu fjølmíðlunum hefur ósemjan millum fuglafjarðarprest og bisp verið líkt rættiligi orrustu. Eftir hesum at døma, kann samskiptishátturin tykja heldur ómentadur og andleysur. Atti tú ikki sum bispur at fari til Fuglafjarðar og tosa við Peter O.K. Olofson, og harvið víst hitt størsta sinnið..?

Eg havi tosað við fuglafjarðarprest, til tess at royna at loysa alt í friði og semju. Eg bjóðaði meg til, men varð avvístur. Tá eg vildi vera við at loysa trupulleikan, og maðurin sigur nei; ja, so geri eg ikki meira, sigur bispur avgjörður.

Órsøkina til, at samskiptið millum seg og Peter O.K. Olofson gongur gjøgnum postmannin, sigur bispur vera vandan fyri at fáa ymskt skotið í skógvarnar, sum ein ikki minnst at hava sagt.

Eg havi brent meg áður í hesum sambandi. Fuglafjarðarprestur ákærði meg fyri at vera í stríði við læru fólkakirkjunnar, og tí kann eg ikki samskipta við hann á ein øðrvísi hátt. Hesar skuldsetingar vóru so álvarsamar, at eg, sum bispur, ikki kundi hava tær sitandi á mær, sigur Hans Jacob, sum ikki heldur at sleppast kundi undan orrustuni millum seg og fuglafjarðarprest.

– Einasta háttur var, um eg segði, at vit skulu sigga burtur frá rættindunum, ið lóggávan gevur t.d. kvinnuligum prestum, og tað ber ikki til at leggja lógina til viks. Undir øllum umstøðum er tað ikki mín uppgáva, sigur Hans Jacob Joensen.

Óneyðugt stríð

Føroya Bispur vónar, at tá úrskurðarnir koma úr kirkjumálaráðnum um stutta tíð, fer friður at falla yvir tí annars hóvsomu føroysku fólkakirkjuna.

Tað stríð, sum her hefur staðið, er hitt mest óneyðuga, ið verið hefur. Her hefur verið friðarligt, og fólk hava verið góð við kirkjuna, sum stendur sera sterk í mun til aðrar. Tí er tað úrsýna harmiligt, at slíkt stríð skal hava elvt til so álvarsligar trupulleikar...

Sambært bispri er neyvnan nóg mikið, at úrskurðurin frá kirkjumálaráðnum verður þúra greiður, sum hann áður hefur verið í máli um kvinnuligan prest. Tann úrskurðurin skapti sum kunnugt ikki frið.

Í hesum sambandi ger bispur vart við, at Peter Oluf Krag Olofson, í roynd og veru, ikki hefur sagt upp. Talan er um eina fráboðan til kirkjuráðið á staðnum um, at hann ætlar sær at siga upp.

Danska kirkjumálaráðið hefur einar sjei klagar úr víðgera, og úrskurðarnir í hesum málum koma væntandi um eina viku, ella so...

